



اصول هشت گانه سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار (IOSCO) در مبارزه با پولشویی



روح الله نجفی

دبیر کمیته مبارزه با پولشویی
سازمان بورس و اوراق بهادار

اصول مربوط به شناسایی مشتری و مالک اصلی در صنعت اوراق بهادار

اصل ۱. احراز هویت مشتری

«ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» هنگام برقراری روابط کسب و کار با یک مشتری، باید صحت هویت مشتری را با اسناد معتبر، داده ها و سایر اطلاعات احراز کنند. شناسایی مشتری و احراز هویت، سبب تسهیل، ممانعت و کشف و پیگرد استفاده مجرمانه از صنعت سهام می شود. استقرار ضوابط و نظام کارآمد شناسایی مشتری برای حفظ سرمایه گذاران و اعتبار بازار لازم است. ضوابط مربوط به شناسایی مشتری باید مکتوب و حاوی نکات کلیدی برای شناسایی مستمر و دقیق مشتریان توسط «ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باشد.

«ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باید سیاست پذیرش مشتری را داشته باشند و مشتری را قبل یا بعد از برقراری روابط برحسب ریسک مشتری شناسایی کنند. این امر از یک طرف، نباید سبب قطع روند عادی معاملات

هر اصل شامل تعریف کلی، تشریح و تبیین، اهمیت، اهداف و به دنبال آن اقدامات پیشنهادی می شود. اهداف دستورالعمل کلی است و دولت ها و نهادهای غیردولتی و تشکل های خودانتظام و شرکت های مجاز ارائه کننده خدمات باید اصول تصریح شده در دستورالعمل را بر حسب ساختار خود به اجرا بگذارند.

البته لازم به توضیح است اقدامات پیشنهادی در مقام بیان کلیات است و نحوه رسیدن به آن و روش اجرای آنها بر حسب ساختار بازار، به کشورهای پذیرنده واگذار شده است.

این اصول از «شرکت ها و تشکل های ارائه کننده خدمات اوراق بهادار» می خواهد فرآیند شناسایی مشتریان را بر پایه ریسک انجام دهند. این نهادها باید معیارهایی برای تعیین ریسک مشتری داشته باشند و بتوانند از نظام ارزیابی خود در مقابل ناظران دفاع کنند.

سازمان بین المللی کمیسیون های اوراق بهادار، اصول هشت گانه مربوط به شناسایی مشتری و مالک اصلی را تدوین کرد. شناسایی مشتری و مالک اصلی (یعنی مشتری خود را بشناس و همچنین نگهداری از سوابق مرتبط به معاملات مشتری) به فرآیند شناسایی دقیق و مستمر شناسایی اشاره دارد. به عبارت دیگر، مشتری تا حدی باید شناسایی شود که برای ارائه کننده مجاز خدمات اوراق بهادار شبهه ای وجود نداشته نباشد. هدف از شناسایی مشتری، حفظ بازار سرمایه، حفاظت حقوق سرمایه گذاران، شفافیت، کارایی و ممانعت از سوءاستفاده مجرمانه از بازار است. در تدوین و تنظیم دستورالعمل ها این امر باید به صورت عام و کلی مدنظر تنظیم کنندگان و ناظران بازار سرمایه قرار گیرد.

اصولی که به آن پرداخته می شود، می تواند از یک طرف راهنمای ناظران و از طرف دیگر معیاری برای نهاد های مجاز ارائه کننده خدمات اوراق بهادار باشد.

شود و از طرفی نباید چنان منعطف باشد که عاملی برای ورود صدمه به اساس و شاکله نظام شناسایی مشتری شود. شناسایی باید عملی و کافی انجام شود و انجام آن به کاهش عملیات مجرمانه و سوءاستفاده از بازار منجر شود.

«ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» برای شناسایی مشتری باید رویکرد مدیریت ریسک داشته باشند و به شرایطی که در آن مشتری مورد شناسایی قرار گرفته، توجه کنند. در صورت شک یا احتمال درگیری در عملیات غیرقانونی یا عدم کفایت مدارک اخذ شده، مشتریان قدیمی (موجود) نیز شناسایی شوند.

اگر «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» مشتریان خود را برحسب ریسک شناسایی کنند، باید ضوابط و معیارهایی در این مورد تنظیم کرد که از دیدگاه نهاد نظارتی شفاف، صریح و روشن باشد.

تخفیف معیارهای شناسایی مشتری به عواملی نظیر احتمال اندک انجام عملیات غیرقانونی در بازار سهام، در دسترس بودن اطلاعات مربوط به مشتری به صورت عمومی و تحت نظارت بودن اشاره دارد. مصادیقی که مستلزم شناسایی ساده‌تر است، شامل موارد زیر است:

- واسطه‌های مالی که تحت نظارت و کنترل مقام نظارتی خاص است؛
- شرکت‌های دولتی؛
- شرکت‌های سهامی عام.

اگر تشدید معیارهای شناسایی ناظر بر ریسک استفاده غیرقانونی از بازار اوراق بهادار بالا باشد، ارائه‌کننده خدمات باید ضوابط شدیدتری در مورد شناسایی مشتری اعمال کند. مشتریانی که ریسک زیادی دارند، به این قرار هستند:

- حساب‌های دولتمردان؛
- حساب برای ساختارهای (اشخاص حقوقی) پیچیده و غیرمتعارف؛

- افتتاح حساب برای اتباع کشوری به عنوان کشور غیرهمکار یا فاقد نظام نظارتی و کنترلی کافی بر فعالیت موسسات مالی؛
- حساب‌هایی برای موسسات مالی ثبت نشده و فاقد نظام نظارتی؛

- حساب‌های برون مرزی دارای ابزارهای خاص برای موسسات پرخطر نظیر شرکت‌های پوششی. موسسات مالی باید ساختار، نوع خدمت، مشتری و اشخاص درگیر در تراست را شناسایی کنند. در برخی از حوزه‌های قضایی تراست وجود ندارد و موسسات مالی باید ضوابط و معیارهای شناسایی را در مورد شخص خارجی (امین، موسس و ذی نفع) بر مبنای ریسک انجام دهند.

پیشنهادها

- «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» نباید حساب‌های بی نام و معمول افتتاح و نگهداری

کنند؛

- «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باید ضوابط و معیارهای جامع مکتوبی در مورد شناسایی مشتری داشته باشند که به تصویب اعضای هیات مدیره یا مدیران ارشد اجرایی رسیده باشد؛

- قبل از افتتاح حساب باید قرارداد مکتوب بین ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار و مشتری در مورد نحوه و شکل خدمات امضا شود؛

- در نظام شناسایی مبتنی بر ریسک به نوع خدمات، نوع مشتری (شخص حقیقی یا حقوقی) نوع تابعیت (داخلی و خارجی) و ... به عنوان معیارهایی برای تعیین ریسک توجه شود؛

- سوابق و اطلاعات مربوط به شناسایی در هر معامله یا ارائه خدمت نگهداری شود؛

- شناسایی مشتری می‌تواند مبتنی بر اخذ اسناد یا اطلاعات کاغذی یا الکترونیکی یا ترکیبی از دو روش برای احراز هویت باشد.

روش‌های شناسایی اشخاص حقیقی عبارتند از:

- دارا بودن اسناد هویتی عکس دار معتبر که نشان دهنده تابعیت یا اقامتگاه مشتری باشد؛
- مانند گذرنامه، گواهینامه رانندگی و ...؛

- مقایسه اطلاعات دریافت شده از مشتری با سایر منابع اطلاعاتی از قبیل ثبت و ...؛

- کنترل اطلاعات مشتری با سایر بانک‌ها؛
- اخذ صورت حساب مالی مشتری؛

- ملاقات حضوری (چهره به چهره).
- روش‌های شناسایی اشخاص حقوقی نیز عبارتند از:

- اخذ اسناد و مدارک مربوط به ثبت شخص حقوقی و سایر تشکلهای حقوقی (مانند تراست) اطلاعات مربوط به نام مشتری، نام امنا، شکل حقوقی آدرس، اعضای هیات مدیره و اختیارات اشخاص؛

- درک شکل ساختار، مالکیت و نحوه کنترل شخص حقوقی؛

- شناسایی اشخاص حقیقی کنترل کننده یا اداره کننده شخص حقوقی؛

- همه اسناد اخذ شده باید معتبر و قابل اطمینان و از مجاری معتبر مستقل از مشتری باشد.

اصل ۱-الف. حساب‌های امنیوس

«ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار»، باید ضوابط اختصاصی را برای شناسایی دقیق حساب‌های امنیوس داشته باشند.

حساب امنیوس، به حسابی اطلاق می‌شود که به نام موسسات مالی برای انجام عملیات و معاملات سهام به نیابت از مشتریان افتتاح می‌شود. در صورت افتتاح حساب از سوی بانک یا دیگر نهادها «ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار»، باید مشتری خود یعنی موسسه مالی را مطابق

اصل یک شناسایی کند.^۱ وقتی افتتاح کننده حساب امنیوس یک موسسه مالی محلی تحت کنترل و نظارت، مطابق با استانداردهای نظارتی حاکم بر «شرکت مجاز ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار» باشد، در این صورت به دلیل ریسک کم عملیات غیرقانونی، ضوابط آسان تری در مورد شناسایی این حساب‌ها اعمال خواهد شد. اما وقتی که متقاضی افتتاح حساب یک موسسه مالی خارجی است، ریسک مرتبط با حساب در برخی از شرایط بالقوه بالا است و ضرورت دارد ضوابط مربوط به شناسایی مشتری تشدید شود. «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باید برای افتتاح حساب امنیوس برای موسسات مالی خارجی معیارهای سخت‌تری را در نظر بگیرند:

- جمع‌آوری اطلاعات از سایر موسسات مالی برای درک کسب و کار واسطه مالی و تعیین میزان شهرت و اعتبار وی از طریق اطلاعات منتشر شده؛

- بررسی فرآیند نظام شناسایی مشتری در واسطه مالی؛

- احراز این مطلب که موسسه مالی، حضور فیزیکی در حوزه قضایی ثبت شده داشته باشد و مطمئن شوند که موسسه مالی در زمره بانک‌های شل (حضور فیزیکی ندارند) به یک موسسه تحت نظارت وابسته نیستند (نباشد)؛

- ارزیابی و بررسی رژیم نظام مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم کشور مقرر فعالیت موسسه مالی؛

- اخذ موافقت اعضای هیات مدیره برای افتتاح این نوع حساب؛

- ثبت و تفکیک وظایف آتی هر دو موسسه مالی (ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار و موسسه مالی خارجی).

اصل ۲. شناسایی مالک واقعی

«ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار»، باید اطلاعات کافی را اخذ کنند تا بتوانند افرادی را که مالک و ذی نفع واقعی یا کنترل کننده حساب‌های مربوط به اوراق بهادار هستند، شناسایی کنند.

در صورت بروز شک یا ظن مبنی بر دلایل معقول و متعارف در این مورد که اوراق بهادار تحصیل شده یا نگهداری شده در حساب متعلق به فردی غیر از صاحب حساب است،^۲ این شخص باید با استفاده از ضوابط شناسایی تصریح شده در اصل‌های ۱ و ۱-الف و بر مبنای ریسک شناسایی شود. به هر حال موسسه ارائه‌کننده خدمات اوراق بهادار باید با دلایل متعارفی به این نتیجه برسد که مالک واقعی را می‌شناسد یا به بیان دیگر مشتری همان شخصی است که ادعا می‌کند. مشتری هنگام برقراری روابط تجاری باید به

کامل بودن سوابق مربوط به شناسایی دقیق مشتری و نحوه بازیابی اطلاعات و سوابق پشتیبانی کننده داشته باشند؛

■ ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار، باید سوابق معاملاتی داخلی و خارجی مشتری را حداقل به مدت ۵ سال نگهداری کنند؛ به نحوی که در صورت تقاضای مقامات ذیصلاح قابل دسترسی باشد. جمع آوری و تمرکز اطلاعات باید به گونه ای باشد که اجازه بازسازی هر معامله را در میان همه معاملات با ارزش خاصی نشان دهد. یکی از اهداف نگهداری سوابق ارائه دلیل در صورت لزوم برای بازجویی و پیگرد است؛

■ ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار، باید مطمئن شوند که اشخاص ثالث سوابق مربوط به تراست را به دقت نگهداری می کنند. اعضای هیات مدیره باید سیاست های مربوط به نگهداری سوابق و بازیابی (باز یافت) اطلاعات مربوط به مشتری را در صورت اتکا به شخص ثالث تصویب کنند.

اصل ۵. اتکا به شخص ثالث

«ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» ممکن است از اشخاص ثالث برای ایفای تعهدات مربوط به شناسایی دقیق و مستمر مشتری استفاده کنند؛ مشروط بر اینکه ضوابط و معیارهای تصریح شده در این اصل رعایت شود.

شخص ثالث قابل اعتماد می تواند دسته ای از موسسات مالی تحت نظارت باشد. به هر شکل مسئولیت نهایی این تفویض اختیار برعهده ارائه کننده خدمات اوراق بهادار است و سوابق مربوط به مدارک شناسایی باید به سرعت اخذ و نزد موسسه ارائه خدمات نگهداری شود و نباید مدارک نزد شخص ثالث باشد. ارائه کننده خدمات باید بدون درنگ به اطلاعات مربوط سوابق شناسایی توسط شخص ثالث خواه داخلی یا خارجی دسترسی داشته باشد.

پیشنهادهای

- منطقی و معقول بودن اتکا به شخص ثالث باید توسط «ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» احراز شود؛
- ارائه کنندگان مجاز خدمات اوراق بهادار، باید مطمئن شوند که شخص ثالث، فرآیند شناسایی دقیق و مستمر شناسایی مشتری را انجام می دهد. حدود و میزان مسئولیت های شخص ثالث و نهاد مالی باید معین باشد. به همین منظور باید قرارداد صریحی برای تعیین میزان مسئولیت با شخص ثالث منعقد شود؛
- ارائه کننده مجاز خدمات اوراق بهادار، باید

که در پرتو آن نظارت مستمر بر حساب مشتریان امکان پذیر خواهد بود.

ارائه کننده خدمات اوراق بهادار از تاریخ برقراری روابط باید به صورت مستمر بر گردش حساب مشتری نظارت کند؛ به نحوی که مطمئن شود معاملات مشتری با اطلاعات اخذ شده منطبق است. هنگامی که ارائه دهنده خدمات اوراق بهادار مشاوره مالی انجام می دهد، در ارائه این خدمت باید به شرایط و وضعیت مشتری توجه داشته باشد.

پیشنهادهای

- تدوین دستورالعملی توسط ارائه کننده خدمات برای شناسایی مشتری با این هدف که اطلاعات کسب شده از حرفه و کسب و کار مشتری، ریسک مشتری (و در صورت لزوم منشأ وجوه) با عملیات مشتری منطبق است؛
- آن دسته از «ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» که خدمات شان در حد مشاوره مالی به مشتری است، باید مطمئن شوند مشاوره با وضعیت مشتری مناسب است. اطلاعات مورد نیاز موسسات مالی عبارتند از: اطلاعات شخصی، نوع دادوستد مورد انتظار، منشأ وجوه، درآمد مورد انتظار، سوابق سرمایه های اهداف سرمایه گذاری و ...
- ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار، باید سیاست های مکتوب روشنی در مورد تعیین عملیات پرریسک و کم ریسک داشته باشند که خدمات و عملیات پرریسک عبارتند از: معاملات غیرحضور؛ دولتمردان؛ اشخاص حقوقی؛ منشأ دارایی ها و درآمدها؛ نوع عملیاتی که مشتری انجام می دهد؛ شهرت عمومی؛ کشور محل اقامت مشتری.

اصل ۴. نگهداری سوابق

نهادهای مالی دارای مجوز باید فرآیند اطلاعات شناسایی و دقیق مشتری را پس از ختم روابط به مدت ۵ سال نگهداری کنند. نگهداری سوابق یک اصل کلیدی است. سوابق باید متضمن اطلاعات و نکات کافی نشان دهنده هویت مشتری و مالک اصلی و الگوی معاملاتی و همه معاملات مشتری باشد.

پیشنهادهای

- ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار، باید ضوابط و سیاست های مکتوب و روشنی برای حصول اطمینان از امنیت و انسجام، در دسترس بودن، محرمانه بودن و

صراحت روشن سازد که حساب و عملیات آتی مرتبط به وی است یا از طرف شخص دیگری اقدام می کنند. «ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» برای شناسایی مالک یا مالکان واقعی باید ضوابط مناسبی نظیر درک مالکیت و کنترل کنندگان اشخاص حقوقی داشته باشند.

پیشنهادهای

نهادهای مالی باید برای شناسایی مالک واقعی یا ذی نفع اشخاص و ترتیبات بر مبنای ریسک اقداماتی داشته باشند. ابزارهای قانونی شامل این موارد است:

- ساختار شرکت ها؛
- شراکت؛
- شرکت هایی که سهام بی نام منتشر می کنند؛
- ابزارهای سرمایه گذاری فاقد نظارت و ثبت؛
- سازمان های مالی با اهم بالا؛
- سرمایه گذاری خصوصی (پرخطر)؛
- تراست ها.

«ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باید مالکان اصلی نهادهای قانونی را شناسایی کنند. مشتری باید به ارائه کننده خدمات اوراق بهادار، هویت اشخاصی را اعلام کند که کنترل بلاواسطه یا شخص حقوقی سایر ترتیبات قانونی (سهام داران، مدیران شرکت، کنترل گروه و...) را بر عهده دارند.

اگر مشتری، مالک یا کنترل کننده شرکت پذیرفته شده در بورس یا تحت نظارت یا ثبت شده نظیر طرح های سرمایه گذاری جمعی یا صندوق های پوشش خطر که تحت کنترل و نظارت قرار دارد، باشد، در این صورت شناسایی سهام داران یا دارندگان یونیت چنین شرکتی ضرورت ندارد.

اصل ۳. مشتری خود را شناس

«ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار»، باید اطلاعات کافی از مشتری، شرایط و اهداف سرمایه گذاری مطابق با خدماتی که به وی ارائه خواهد شد اخذ کرده و به صورت مستمر و دقیق بر حساب های وی کنترل و نظارت داشته باشند.

«ارائه دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار»، باید اطلاعاتی در مورد سوابق نظیر سابقه کسب و کار مشتری داشته باشند تا مطمئن شوند که معاملات انجام شده منطبق با اطلاعات اخذ شده است. هدف مهم از اخذ اطلاعات در مورد شرایط، وضعیت، سابقه و اهداف کسب و کار، تشکیل سابقه (پروفایل) برای شناسایی مشتری است. تحصیل این اطلاعات از مشتری پایه ای برای ترسیم سابقه مشتری و تعیین ریسک او است. همچنین به این ترتیب، ارائه کننده خدمات اوراق بهادار دارای اطلاعات معناداری می شود

مطمئن شود که سوابق مربوط به اطلاعات و داده‌های شناسایی دقیق و مستمر مشتری بدون محدودیت در اختیار وی قرار می‌گیرد؛
 ■ ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار باید با دلایل معقول و منطقی به این نتیجه برسد که شخص ثالث تحت نظارت است و دارای سازوکارهای مناسب برای شناسایی دقیق و مستمر مشتری با این توصیه‌ها است؛
 ■ ارائه‌کنندگان مجاز خدمات اوراق بهادار نمی‌توانند به اشخاص ثالثی که مقرر فعالیتشان در حوزه‌های پرریسک و غیرهمکار یا فاقد سیستم نظارتی است، اتکا کنند؛

■ اعضای هیات‌مدیره «ارائه‌کنندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باید ضوابط مربوط به دسترسی اطلاعات نگهداری شده توسط شخص ثالث را کنترل و ارزیابی کنند؛
 ■ برون‌سپاری در محدوده اتکا به شخص ثالث قرار نمی‌گیرد یا به بیان دیگر از مصادیق آن نیست. اگر بخشی از وظایف مربوط به شناسایی به موسسه خدمات مستقلی محول شود، در این صورت «ارائه‌کننده مجاز خدمات اوراق بهادار» صرفاً مسئولیت تطبیق عملکرد با الزامات و ضوابط مربوط به شناسایی را به‌عهده دارد. به هر صورت مسئول ذی‌ربط باید نحوه اجرای عملیات برون‌سپاری شده را کنترل کند و از کارایی و در دسترس بودن به هنگام سوابق برون‌سپاری شده مطمئن شود.

اصل ۶. فرآیند ناموفق شناسایی دقیق و مستمر مشتری

«ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» باید سیاست‌های روشن و صریحی برای عدم امکان تکمیل فرآیند شناسایی مشتری یا احتمال انجام عملیات غیرقانونی پیش‌بینی کنند.

ارائه‌دهندگان خدمات مالی باید سیاست‌های مکتوب روشنی ناظر بر این موارد داشته باشند:

عدم انجام فرآیند دقیق و مستمر شناسایی مشتری در زمان پیش‌بینی شده؛
 احتمال سوءاستفاده از بازار یا ارتکاب جرم یا تخلف.
 قابل ذکر است که این سیاست‌ها شامل تکمیل فرم براساس ضوابط و مقررات هر حوزه قضایی خواهد بود.

پیشنهادها

اگر «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» از برقراری روابط، افتتاح حساب یا دیگر خدمات مالی به مشتری خودداری کنند باید

این موارد را به مرجع ذی‌ربط گزارش و دلایل عدم ارائه خدمت را توضیح و کسب تکلیف کنند.

اصل ۷. نقش نهاد نظارتی

ناظران باید اختیارات کافی برای ایجاد شرایط و بستری لازم برای تدوین اجرای این اصول داشته باشند. همچنین مقام ناظر باید اختیارات کافی را برای کنترل و حصول اطمینان از تطبیق عملکرد و اجرای اصول شناسایی دقیق و مستمر مشتری، مالک اصلی و کنترل‌کننده حساب‌های مرتبط به اوراق بهادار توسط ارائه‌دهندگان داشته باشد.

مقام ناظر باید اختیارات کافی و قدرت لازم را برای تدوین ضوابط مربوط به شناسایی دقیق و مستمر مشتری داشته باشد. قوانین مربوط به رازداری و محرمانه‌بودن اطلاعات نباید اخذ و جمع‌آوری اطلاعات محدود شود.

مقام ناظر باید اختیارات کافی را برای نظارت و کنترل چگونگی اجرای فرآیند شناسایی دقیق و مستمر مشتری در نهادهای مالی داشته باشد. مقام ناظر باید بتواند بر «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» نظارت داشته باشد و در صورت لزوم بتواند محل فعالیت واحد مالی را بازرسی و تصویر اسناد را از آنها اخذ کند و اختیارات کافی برای تعیین و اعمال مجازات انضباطی و اداری برای متخلفان داشته باشد. آموزش از ارکان اساسی نهادهای نظارتی و مقام ناظر در مقابله با پولشویی است. مقام ناظر باید اختیارات کافی در اخذ اطلاعات فوری درمورد مالک یا ذی‌نفع واقعی و شخصی که حساب را کنترل می‌کند، داشته باشد.

پیشنهادها

■ مقام ناظر باید از وجود قوانین و مقررات کافی و دستورالعمل‌های مربوط به شناسایی در «ارائه‌دهندگان مجاز خدمات اوراق بهادار» و تبادل اطلاعات مطمئن شود. نهادهای ناظر باید با بررسی قوانین، مواردی را که مانع همکاری و تبادل اطلاعات می‌شوند، شناسایی و آن را برطرف کنند.

■ اگر مقام ناظر در وهله اول مسئولیت نظارت و الزام در مورد مقررات مربوط به شناسایی مشتری را ندارد و این وظیفه را تشکل‌های خودانتظام یا سایر مراجع انجام می‌دهند، مقام ناظر باید مطمئن شود که این تشکل‌ها ضوابط و مقررات مربوط را به دقت اجرا می‌کنند.

■ نهادهای مالی به موجب قانون و مقررات ملزم به شناسایی مشتریان باشند و در صورت تخلف

ضمانت اجرای قانونی در مورد آنها اعمال شود.
 ■ آموزش‌های لازم در مورد ناظران و ارائه‌دهندگان خدمات ارائه شود تا توانایی آنان برای شناسایی دقیق و مستمر مشتریان افزایش یابد.

اصل ۸. همکاری

به موجب قانون داخلی، مقام ناظر باید مجاز به تبادل اطلاعات با سایر مقام‌های نظارتی خارجی باشد. به همین منظور قانون داخلی باید بررسی شده و موانع موجود برای همکاری برطرف شود.

اعضای سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های اوراق بهادار، تفاهم‌نامه‌های متعددی در مورد همکاری تبادل اطلاعات با یکدیگر امضا کرده‌اند. این سازمان در می‌۲۰۰۲ به اعضا توصیه کرده، مطابق تفاهم‌نامه با طرف خارجی تبادل اطلاعات کنند.

به نهادها و مقامات نظارتی توصیه شده که با سایر نهادها، تفاهم‌نامه یا قراردادهای رسمی و غیررسمی برای تبادل اطلاعات با کشورهای غیرعضو امضا کنند. اعضای امضاکنندگان تفاهم‌نامه‌های دوجانبه عضو سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های اوراق بهادار به‌صورت کامل ملزم به اجرای مفاد آن هستند. مقام ناظر باید اختیار اخذ اطلاعات از سایر مقامات داخلی دولتی و غیردولتی را در قلمرو حوزه قضایی خویش و اخذ اسناد در صورت لزوم داشته باشد.

پیشنهادها

■ مقام ناظر باید اختیار اخذ و تبادل اطلاعات مربوط به شناسایی مشتری با طرف خارجی را داشته و همچنین این اختیار باید شامل اقامه دعوی از طریق مجاری قانونی نیز باشد؛

■ مقام ناظر باید نظام مناسبی برای تبادل اطلاعات داشته باشد؛

■ مقام ناظر باید مطمئن شود که قوانین مرتبط به رازداری و حفظ اسرار حرفه‌ای مانع اخذ یا تبادل اطلاعات نمی‌شود؛

■ مقام ناظر باید از استقرار ضوابط کنترلی و نظارتی مطمئن شود که اطلاعات اخذ شده از مقام ناظر خارجی صرفاً در موضوع مورد درخواست با رعایت حفظ اطلاعات استفاده شود. ■

یادداشت:

۱. برای اینکه واسطه مالی مشتری ارائه‌دهنده مجاز خدمات اوراق بهادار است و به شناسایی مشتریان وی نیازی نیست.
 ۲. مالک اصلی، شخص یا اشخاص حقیقی هستند که به صورت مستقیم مالکیت، کنترل (یا نفوذ) بر مشتری یا شخصی را که به نفع وی معامله انجام شده است و افرادی که بر شخص حقوقی کنترل دارند، در اختیار دارند.